

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 97/01

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. októbra 2001 predbežne prerokoval návrh V. B., bytom L., ktorým namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutím Protimonopolného úradu Slovenskej republiky, a takto

r o z h o d o l :

Návrh V. B. o d m i e t a pre nepríslušnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 28. septembra 2001 doručený návrh V. B., bytom L., (ďalej len „navrhovateľ“) nazvaný „Sťažnosť“.

Ústavný súd na základe obsahu návrhu vyhodnotil, že navrhovateľ formuláciou „...sa nemôžem dovolať u štátnych orgánov štátnej moci svojho ľudského práva na čestné, poctivé a spravodlivé posúdenie veci, preto sa obraciam priamo na Ústavný súd SR ...“ namieta porušenie čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

Navrhovateľ namieta zákonnosť rozhodnutia Protimonopolného úradu Slovenskej republiky (ďalej len „protimonopolný úrad“) č. 2001/DZ/P/2/265 z 11. septembra 2001 týkajúceho sa preskúmania správnosti vyfaktúrovania odpojenia elektorozvádzača. Z návrhu vyplýva, že navrhovateľ sa obrátil na protimonopolný úrad v druhostupňovom konaní, pretože doteraz mu nebolo vyhovené pri odstránení porušenia jeho práva bezdôvodným faktúrovaním čiastky 3 720,- Sk za odpojenie elektorozvádzača Prevádzkovým závodom Západoslovenských energetických závodov v Trenčíne.

Ústavný súd už v predošlej judikatúre v rozhodnutí sp. zn. II. ÚS 12/97 uviedol: „Účelom čl. 46 ods. 2 Ústavy SR je zaručiť prístup k súdu každému, kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy. Prístup k súdu sa nezaručuje kedykoľvek, ale iba vtedy, ak zákon neustanoví inak. Uplatnenie práva zaručeného čl. 46 ods. 2 Ústavy SR vymedzuje zákon.“

Na základe čl. 124 ústavy je ústavný súd nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti, preto preskúmava ústavnosť rozhodnutí ústredných orgánov štátnej správy, miestnych orgánov štátnej správy a orgánov územnej samosprávy, ktorými boli porušené základné práva a slobody. Preskúmanie zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy ústavným súdom prichádza do úvahy iba v prípadoch stanovených ústavou a zákonmi. V tomto prípade preskúmanie zákonnosti rozhodnutia protimonopolného úradu patrí do kompetencie všeobecných súdov.

Konanie o vrátenie úhrady patrí podľa druhej hlavy ústavy do právomoci všeobecných súdov, keďže ide o nárok obchodnoprávneho charakteru, a nie o rozhodovanie o porušení základné práva právnickej alebo fyzickej osoby. Podľa štandardnej judikatúry nie je ústavný súd podľa čl. 142 ods. 1 ústavy oprávnený konať a rozhodovať o veciach, ktoré sú zverené do právomoci všeobecných súdov (I. ÚS 52/98).

Nedostatok príslušnosti ústavného súdu nie je možné za súčasného právneho stavu odstrániť, a preto ústavný súd neskúmal splnenie ostatných procesných podmienok, ani nevyzýval navrhovateľa na ustanovenie právneho zástupcu.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. októbra 2001